

Itura življenja kultura življenja

U dobroj priči uživaju svi, maleni i veliki

Oči u oči s knjižnicom

U nacionalnu kampanju »Čitaj mi!«, Gradska knjižnica Rijeke uključena je od samog početka. Štoviše, GKR dio je inicijalne skupine koja je kampanju pokrenula.

– Možda je okidač bila izjava izdavača Seida Serdarevića na jednom stručnom skupu posvećenom poticanju čitanja kod djece, u organizaciji Goethe instituta. On je tada, pred pedesetak knjižničara i gostima iz Njemačke rekao da se u Hrvatskoj ništa ne događa na planu poticanja čitanja. Tokika neinformiranost osobe koja je dio knjižnjeg svijeta bila nam je jasan alarm da smo očito nevidljivi i bliskima, a kamoli široj javnosti. Odmah smo se okupili i dogovorili osnivanje kampanje. Dalje je sve povijest, govori Tibljaš dodajući da je na istom skupu, osim kampanje, a s istim ciljem stvorena prva radna grupa koja je naumila ozbiljno postaviti temelje formaliziranom poticanju čitanja, no od tada nije ništa konkretno učinjeno.

– Knjižnice žive sa svojim korisnicima iz dana u dan i gledaju ih u oči kako rastu, slušaju njihove potrebe i na njih odgovaraju promptno dok su »strukture« zatvorene u svojim uredima i puštaju životu da ide mimo njih. Knjižnice su živi organizmi, to nije samo definicija iz knjižničarskih udžbenika već svakodnevica i stvarnost, ističe Verena Tibljaš.

Umirovljena odgojiteljica Grozdana Jurišić i Vesna Katić, prof.

→ nastavak s 1. str.

ča arhiviraju i dostupna su na zajedničkom e-mailu svima uključenima u projekt. Dakako, biraju se prirče drugačije od onih za djecu stariju od 4 godine, a budući da je potrebno poznavanje psihologije djece rane dobi, znanje i iskustvo profesorice Katić i odgojiteljice Jurišić pomaže brže od knjiga i sve studentice zahvaljujući ovom programu uče brže, bolje i temeljem vlastitog iskustva, što je dragocjeno, objašnjava Verena Tibljaš dodajući da pričaoniku je potvrđivala i studentica Nika Vrabeć. Ona je, naime, za našeg posjetu, po prvi put djeci čitala u knjižnici, no vrlo brzo je imala osjećaj »domaćeg terena«.

– Imala sam malu tremu

studentice pedagoških usmjerenja.

A da u »maloj priči« užavaju svi sudionici – od djece i njihovih roditelja do organizatora – uvjerili smo se i sami u Ogranku Trsat gdje se utorkom u 18 sati okupljaju mladi i oni nešto stariji zaljubljenici u čitanje. Kako i priliči, druženje započinje upoznavanjem, nakon čega slijedi (interaktivno) čitanje te na kraju pjevanje dječjih pjesmica.

U opuštenoj atmosferi i zahvaljujući neposrednoj komunikaciji, trenutku jednostavno nema mesta što nam je potvrđivala i studentica Nika Vrabeć. Ona je, naime, za našeg posjetu, po prvi put djeci čitala u knjižnici, no vrlo brzo je imala osjećaj »domaćeg terena«.

– Imala sam malu tremu

prije početka, no kad smo krenule, ona je posve nestala, govori nam Nika, jedna od nekoliko novih volonterki koje su se priključile timu.

Iskustvo starijih kolegica,

kaže, bilo je presudno da se i

sama uključi te se nuda da će joj volontiranje na ovaj način biti korisno, kako već sada tijekom studiranja, tako i kasnije kao odgojiteljici.

Koliko je vevelik slon

Potpore Niki Vrabeć prijezinom prvom čitanju, da je starija kolegica Tina Đorđević.

– Stjecanje iskustva, ali i praktično učenje o djeci predškolske dobi i čitanju namijenjenom njima, bili su glavni razlozi zbog kojih sam se privajala za program »Pssst... mala priča!«. Sada mogu reći da sam upravo zahvaljujući ovom angažmanu spoznala koliko je uistinu slikovnica važna djeci predškolske dobi i na koju je sve načine moguće upotrijebiti. Osim toga, upravo zbog ovoga još sam više zavljela posao za koji se školujem, govori Tina dodajući da je rad s djecom dodatno osnažio i njezino samopouzdanje.

Baš kao i Tina, iskusna volonterka tog utorka bila je

i Lucija Jedrejčić koja se pobrinula za uređenje prostora i pisanje imena djece kako bi im se Nika i Tina lakše obracale, a sve su ponomo upijale i Matea Babić, Tea Miculinić te Katja Radosav, uz Niku, novopečene volonterke.

Kako je uobičajeno, s njima je bila i profesorica Vesna Katić te umirovljena odgojiteljica Grozdana Jurišić koja ističe da je na početku bilo dosta izazovno što ih je pak naveo da se usredotoče na motivaciju roditelja da zajedno s djecom sudjeluju u svim aktivnostima.

– Uživala sam u radu s djecom cijeli svoj radni vijek i vesele me ova druženja utorkom na Trsatu. Do održavanja ovog ogranka, pričaonice su bile u Ogranku Žaneti gdje je svaki tjedan bilo uistinu puno zainteresiranih roditelja, a ovaj prostor na Trsatu ostavlja mogućnost da povećamo broj djecu i roditelja u grupi, govori Jurišić koja svojim entuzijazmom i velikim iskuštvom na najbolji mogući način motivira studentice.

– Ona je fantastična! Puno sam naučila od nje – od omjera, primjerice da paziimo na to da slon i mačka ne budu iste veličine, da dječjih pjesmica i načina komunikacija s djecom, objašnjava Lucija Jedrejčić, a Verena Tibljaš zaključuje da čitanje svakako treba (p)ostati obiteljska svakodnevica.

– Priče otvaraju umove, potiču maštju, razvijaju pažnju, upoznaju dijete s raznovrsnošću osjećaja, razvijaju suočavanje, potiču interes, socijalizaciju i moralni razvoj, razvijaju pamćenje, govor, jezik, izražavanje, kreativne sposobnosti, razvijaju apstraktno mišljenje... Uglavnom, riječ je o sve redom dobrim razlozima zbog kojih bi već danas trebalo posegnuti za slikovnicom.

Karolina KRIKŠIĆ
Snimio Roni BRMAL

Ugodan način druženja

Prva nacionalna kampanja za promicanje čitanja naglas djeци od rođenja – »Čitaj mi!« – pokrenuta je 2013. Godine, koja je bila proglašena Europskom godinom čitanja naglas.

Cilj kampanje je poticati roditelje i druge odrasle da s čitanjem naglas djetetu započnu već od njegova rođenja kako bi čitanje postalo dijelom svakodnevnog ugodnog druženja roditelja i djece, te kako bi se stvorila posebna emocionalna veza između djeteta i odrasle osobe koja mu čita. Podjednako važan cilj je poticati roditelje da s najmlađom djecom što prije počnu dolaziti u lokalnu knjižnicu.

Između ostalog, tijekom četiri godine provođenja kampanje, zabilježen je porast broja upisane djece u sve knjižnice u Hrvatskoj, kao i broj posjeta knjižnici roditeljima s djecom, ali i niz drugih pozitivnih akcija kao što su donacija knjiga udrugama, pedijatrijskim ordinacijama, bolnicama i drugim ustanovama. Osim nakladnika, u kampanju se uključio i UNICEF koji je donirao slikovnice, bojanke i bojice obiteljima s djecom kojima nije lako doći do knjiga, a informacije o tome zašto je važno djeci čitati naglas te sve novosti vezane uz ovu kampanju moguće je pronaći na web adresi www.citajmi.info.